

волю той быде поставенъ Епископъ на Но-
ланскъ-тѣ черквѣ, дѣто, като мѣдрый стро-
итель, управлѣваше свое-то паство свѣто и
бодренно; той сѣ грижаше не токо да по-
учава и да привождѣ грѣшны-тѣ на пока-
аніе, нѣ юще и за тѣлеснѣ-тѣ потрѣбѣ
всякому доставлѣваше: сыромаси, испадна-
ли и вдовици приглѣдѣваше, а зарокени ис-
кѣпѣваше.

Въ оныя години, по Божіе попущеніе И-
таліанскъ-тѣ землѣ нападнѣхъ вандалци-
тѣ, кои-то ѣхъ прѣвзехъ и прѣминахъ въ
Кампанійскъ-тѣ странѣ, дѣто бѣше градъ
Нолъ, и тамъ много градове и села опустоши-
хъ, много народъ порокихъ и отвѣдохъ прѣзъ
море въ Африканско. Въ то врѣмѣ блаженный
Павлинъ издаде всичкыя си имотъ да искѣ-
пѣва плѣнницы (рокѣе) и да приглѣдѣва ѣ-
сыромашелы-тѣ отъ варварско-то нападеніе.
Бѣднѣждѣ доде при него нѣкоѣ си вдовица,
коѣ-то сѣ молаше да ѣ спомогне за да ис-
кѣпи едничкыя свой сынъ отъ рокство; а
Божій чловѣкъ Павлинъ, кой-то сѣ потърси
оттѣкъ-оттамъ, и ненамери сѣ цю да по-
могне на бѣднѣ-тѣ за да искѣпи сына си,